

בס"ד טו' ניסן ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 18:45
צאת השבת - 19:36
רבנו תם - 20:23
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 617
@ בשבת אין אומרים "צדקתך".
@ במוסף של החג אומרים "מוריד הטל".
@ במוצאי החג מתחילים "ספירת העומר".
@ ביום חמישי יש להכין "עירוב תבשילין".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "בעת זהיא"
(יהושע ה')

הג פסח - תשל"ב

הקריאה בתורה
"ויהיה היום" (פרשת בא)

מעייני הפרשה:
קורבן הפסח במצרים, לקיחת פשה וסימון דם על המשקוף, ואכילת הפסח באותו הלילה.
ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
יציאת מצרים "בעצם היום הזה".
דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
"שישה ימים האכל מצוה" (דברים ט"ז)
איתא במסכת פסחים (ס"ח): כתוב אחד אומר **עצרת לה' אלוך** וכתוב אחר אומר **עצרת תהיה לכם**. הא כיצד? ר' יהושע אומר חלקהו חציו לה' וחציו לכם. הלשון חלקהו לכאורה אינו מובן. ויש לומר שזהו הוכחת ר' יהושע. אי אפשר לומר שיהיה כולו לה', שהרי כתיב לכם. ואי אפשר לומר כולו לכם, שהרי כתוב לה'. לכן אמר חלקהו חציו לה', רצונו לומר חצי התיבה לה' וחצי התיבה לכם. חצי התיבה לה' בגימטריא: כ"ח וחצי התיבה לכם - בגימטריא: מ"ה. כשתצרף שני המספרים הללו, עולה בגימטריא: ע"ג. ותמצא במכוון בגימטריא: **יום טוב**, שעולה גם כן במספר ע"ג. זהו שאמר: חלקהו, חציו לה' וחציו לכם.
"ידע תדע כי גר יהיה זרעך" (בראשית ט"ו)
בחזיון לילה על משכבי חלמתי שיש רמז בפסוק על ד' הצומות ותענית כ' בסיון, שאומר הקב"ה לאברהם: ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה (בראשית ט"ו). ידוע תדע כי גר יהיה זרעך - ר"ת: י' בטבת, תשעה באב, י"ז בתמוז. ועבדום - הגויים. ועינו אותם - יתענו. ארבע מאות שנה - ר"ת: אחר שיבנה מקדש במהרה בימינו, אז יצאו ברכוש גדול - ר"ת: גשישו בשמחה גדולה. (אור פני משה)
"ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו"
מי שכוfer במצוות הפסח כופר בתורה כולה, בכל תרי"ג המצוות. רמז לדבר בגימטריא מלאה של כל אות במילה פסח. פ"ה = 85, סמ"ך = 120, ח"ת = 408, סה"כ = 613 שהם תרי"ג. מכאן שכפר בתורה כולה.
"בכ" דור ודור" (מתוך ההגדה)
דור - בגימטריא: 210. כל דור חייב לראות את עצמו כאילו היה משועבד 210 שנים כפי שהיו אבותינו משועבדים במצרים.

"הא להמא עניא..."
מה טעם אומרים הא לחמא עניא בלשון ארמי? מפרש רבי בנימין ב"ר אברהם הרופא ז"ל לפי מה שדרשו חכמים במדרש איכה: גלתה יהודה מעוני, לא גלו ישראל עד שאכלו חמץ בפסח. כדאמרין לחם עוני, לכן נהגו לאמור בלשון ארמי **כדי שלא לגלות החטא**. (תנאי רבתי)
"פסח" - פה-סה.
האר"י ז"ל אמר שמשמעות המילה פסח הוא: פה-סה. ומסופר בספרים שכאשר נגאלו ישראל ממצרים נגאל אף הדיבור ונשתחרר ממועקתו. כי כשהיו ישראל במצרים - אומר הזוהר - אף הדיבור היה שרוי עמם בגלות. כל ביטויי הצער היו בועקה, אנחה ובשוועה ככתוב: ויזעקו בני ישראל ותעל שוועתם. לא נאמר יתפללו בני ישראל - כי לא יכלו להתפלל. וכשנגאלו, נגאל אף הדיבור ולכן ראוי חג הגאולה להיקרא פסח - פה-סה. לכן גדולה המצווה **לספר ביציאת מצרים** כי בזה אנו מדגישים **שהלשון גם היא נעשתה בת חורין**.
"ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו"
(משך חכמה) למה הוצרך הכתוב להדגיש **במועדו**? מפני שבני ישראל היו מונים 6 מליון. ז"א היו מקריבים לפחות 50 אלף קורבנות לפי משפחה. ומי עשה זאת? שלושה כהנים בלבד. אהרן, אלעזר ואיתמר שעשו הכל בין הערביים וזה ההדגשה של הנס הזה. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
"פסחא כזיתא והלילא מתבר אגרייא"
הפסח כזית וההלל בוקע את הגנות
דוגמא: בקריאת ההלל, בבית-הכנסת ובשעת "הסדר", מדקדקים המתפללים והמסובין לענות אחרי הקורא "הללויה" בקול רם, ומזרזים את התינוקות להגביר קולם באמירת "הללויה" עד שקולם "יבקיע את התקרה".
מקור: בתלמוד (ירושלמי פסחים, פרק ז, יב; בבלי, שם, פה, ב) לפי שבתקופת הבית היו נמנים על הפסח חברות גדולות עד שלא היה מגיע לכל אחד כי אם כזית מן הפסח, ולקול קריאת ההלל של ההמון דומה היה כאילו הגנות מתבקעים.

הנהלת העלון **"אברהם יגל"** והצוות מאחלים לכל בית ישראל בכל אתר ואתר, לכוחות הבטחון ולאחינו שבתפוצות **חג כשר ושמח** שתזכו לשנים רבות טובות ונעימות מתוך בריאות ואושר, שלום ושלווה, וברכה והצלחה לכל העוזרים והמסייעים בעלון לזיכוי הרבים, אכ"ר.

הסירו מכול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

כולל "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי

הציבור מוזמן לשבוע שכולו תורה בחול המועד פסח

בכולל חזון עובדיה במושב בן-זכאי - כדאי להגיע

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
10:00 יום ראשון	09:30 יום שני	10:00 יום שלישי	11:00 יום רביעי	10:00 יום חמישי
10:00 יום ראשון	10:00 יום שני	10:00 יום שלישי	10:00 יום רביעי	10:00 יום חמישי
יעקב ישראל לוגסי מזמר שירים מ"ס מנחה עובדיה ע"ד...	אלון כהן ראש מדרש יום ראשון	חגי לוי ראש מדרש יום שלישי	חיים אלמקיים ראש מדרש יום רביעי	דעון בן משה ראש מדרש יום חמישי
שלמה לוינשטיין ראש מדרש יום ראשון	ראובן אלבז ראש מדרש יום שני	אברהם ישראל ראש מדרש יום שלישי	יעקב שכני ראש מדרש יום רביעי	אליהו פנחסי ראש מדרש יום חמישי
יהודה יספי מזמר שירים	דיאל זדה ראש מדרש יום שני	יצחק דין ראש מדרש יום שלישי	אברהם קורזנה ראש מדרש יום רביעי	יהודה סנח ראש מדרש יום חמישי
תפילת מנחה למנוחה	תפילת מנחה למנוחה	תפילת מנחה למנוחה	תפילת מנחה למנוחה	תפילת מנחה למנוחה
יגאל אבן דאגן ראש מדרש יום ראשון	אברהם חפוטא ראש מדרש יום שני	דוד בניזרי ראש מדרש יום שלישי	משה קינן ראש מדרש יום רביעי	"לא ניתנו ימים טובים אלא לעסוק בתורה" ראש מדרש יום חמישי
אהרן בוטבול ראש מדרש יום ראשון	ברוך רוזנבלום ראש מדרש יום שני	ידידיה גבה ראש מדרש יום שלישי	מאיר אליהו ראש מדרש יום רביעי	השיעורים מתקיימים בגלל "חזון עובדיה" במשך 13 ימי יום ראשון
מיכאל לסרי ראש מדרש יום ראשון	דודי בורנמן ראש מדרש יום שני	אבנר קואס ראש מדרש יום שלישי	יהודה מויאל ראש מדרש יום רביעי	גבריאל סרף ראש מדרש יום חמישי
אהרן טייסיג מזמר שירים	ליאור גלזר ראש מדרש יום שני	יהושע כהן ראש מדרש יום שלישי		

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

"והגדת לבנך ביום ההוא לאמור"

ייחודיות מתוך אחדות: הקב"ה ברא את האנשים שונים, כנאמר: "כנגד ארבעה בני דברה תורה: אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול". לכל אחד נקודות אור ומקור גאווה. עלינו לאתר את הטוב שבכל אדם. כאשר נכבד כל אחד בהתאם ליכולתו, להשקפתו, לראייתו ולכישוריו, ניצור עם מאוחד.

שיתופיות ועבודת צוות: ניתן להגיע להצלחה מירבית רק בעשייה משותפת. כך בפסח, חג בו אנו עדים לעמל של כל המשפחה בהכנות המרובות לקראת החג, כולם מכשירים את הבית ושותפים בניקיון, בקניות ובעמל. כל אחד חש כי הוא חלק מהמשפחה וכי יש לו פינה לקראת הסדר ובמהלכו.

הבנת הנקרא: הבסיס החשוב ביותר בלמידה הוא הבנת הטקסט. בהגדה של פסח יש שפע של מושגים הנלמדים במהלך הסדר, ראשי תיבות, משפטי מפתח.

חשבון בסיסי: שימוש רב במספרים אנו מוצאים בהגדה של פסח: 4 קושיות, 4 בניס, 4 כוסות, 4 לשונות גאולה, 10 מכות, 1 מי יודע ועד 13 מי יודע. ולכן ליל הסדר המאורגן הופכים הם את חג הפסח לחג החינוך.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
למישהו ורבקה ישראלי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם, ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. לדור בן רבקה זיווג הגון משורש נשמתו הטהורה ושירו נחת ושלווה. ולהבדיל לעיני חנה בת רחמים ז"ל

בשורה טובה
תפילת מנחה מוקדמת ותקיים בכל ערב שבת בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" מפלג המנחה. שעה וחצי לפני כניסת השבת. (לאחר חג הפסח)

פרכות ואיחולים לפייס
כ"דוד וענת אהרונ'י הי"ו, בהגיע ש"י-יוסף נ"י לגיל ה'ז'קה. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו בלימודים וברכה והצלחה ליוסף ואסתר אהרונ'י הי"ו ושולה בן-דוד מנב"ת.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30
השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בע"ה ותקיים סעודה רביעית, בחסות "מאפיית בית הלחם"

ניתן להזמין את הדיסק לצפיה "שירת שלמה" ואת הספר "שירת יעקב" על שיר השירים בתפסיר פרסי. כל הקודם זוכה. 052-5659985

נחמנו בן נתן ז"ל השבוע פקידת שנתו נתרמו ע"י בתו לאה פלד בת צילה מנב"ת שתזכה לרפואה שלמה והצלחה וזיווג הגון בקרוב לבנותיה.

בריאות והחלמה איתנה:
רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו מיכל בת מינה מנב"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"י האשה הכשרה הצנועה והצדקת **חנה ישראל** בת רחמים וביבי ז"ל נפטרה יח' ניסן השבוע פקידת שנתה. יה"ר שתמליץ טוב בעד ילדיה וכל צאצאיה.

למשפחת **גולגוליאן** היקרה. צוות העלון משתתף בצערכם במות האב הכשר הצדיק **במו גולגוליאן** בן יוסף וחתן ז"ל הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לאבי ושרונה מוסאי, מוטי ורותי גוזלן, יוסי ומלי זנדני, עמרם וריטה מלכה, יעקב ורחל קולצה לאפרים שמאליאן ולכל העוזרים והמסייעים לסעודה הרביעית בלויין. בזכות השיעור של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א מוקדש להצלחתם שיוזכו לשנים רבות נעימות וטובות.

שבת שלום ומבורך

לע"י נשמת:
סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'ג' ז"ל דיאמנטה חגי'ג' בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל עזרא נסימי בן פרי יצחק ז"ל יצחק בבאי בן לאה ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל

לע"י מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

חג פסח

בשנה זו (התשע"ב), יחול יום שביעי של פסח, ביום ששי ולמחרתו יום שבת. לפיכך, יש לזכור להניח "עירוב תבשילין" מערב יום טוב.

בישול קטניות ביום שביעי של פסח

האשכנזים הנוהגים איסור בקטניות בפסח, וכן כמה מעולי מרוקו הזהירים בזה, נוהגים גם שלא לבשל קטניות בפסח. ובשנה זו, עולה השאלה כדלהלן:

שאלה: במוצאי יום שביעי של פסח, האם מותר להוציא מן המקפא מאכלי חמץ שנמכרו לגוי, כגון חלות, ולאכול מהם בסעודת ליל שבת שלאחר הפסח?

תשובה: בשאלה זו כבר נשאל מרן רבינו עובדיה יוסף שליט"א בשו"ת יחיה דעת חלק שני (סימן סד), ודן בזה הן מצד איסור מוקצה, והן מצד איסור גזל הגוי.

ראשית, בודאי אנו דנים לגבי אדם שמכר את כל החמץ שברשותו לגוי, כפי שביארנו כבר, וסגר את החמץ במקפא, וציין מעליו "חמץ" כדי שלא יבוא לאכול ממנו בפסח. ועתה, במוצאי החג, הוא מעוניין להשתמש בחמץ לסעודת ליל שבת.

ומאחר וביום החג היה החמץ אסור בטלטול, כיון שהיה אסור להשתמש בו, היה מקום לאסור לטלטל את החמץ גם בשבת, מאחר וכל דבר שאסור לטלטלו בבין השמשות, כלומר, בין יום ששי ליום השבת, אסור לטלטלו כל השבת. ובענין זה האריך הרב בתשובתו, וכתב שאין לאסור לטלטל את החמץ בשבת, מטעמים שונים. והביא שכן פסקו עוד מגדולי האחרונים.

אולם לכאורה יש לדון מצד גזל הגוי, שהרי החמץ שייך לנכרי, כיון שהוא קנאו מערב החג, ועתה היהודי לוקח ממנו בגזילה ומשתמש בחמץ.

אולם גם לדבר זה אין לחוש, הואיל ובשטר מכירת החמץ של הרבנות הראשית, נכתב בפירוש, שהגוי מרשה ליהודי לקחת מהחמץ מיד לאחר חג הפסח, ולאחר מכן, אם ירצה הגוי לקנות את החמץ לגמרי, היהודי ישלם לו את דמי החמץ שאכל.

לסיכום: חמץ שנמכר לגוי, והוא מונח כדין סגור בתוך המקפא או ארון אחר, מותר לאכול ממנו בשבת שלאחר הפסח ללא חשש. אולם יש להזהר שלא לגעת בו לפני צאת החג.

שאלה: האם מותר לי לבשל ביום שביעי של פסח אורז, שיאכלו ממנו ביום שבת שלאחר הפסח?

תשובה: מותר לאשכנזי לבשל ביום שביעי של פסח, שהוא יום טוב, קטניות עבור יום השבת שלאחריו. משום שהספרדים הנוהגים היתר באכילת קטניות, מצויים לרוב בינינו, ולכן יתכן שבעצם החג יגיע ספרדי לביתו של האשכנזי, ויוכלו להגיש לפניו מן המאכלים שיש בהם קטניות. (ואמנם הגאון רבי יוסף חיים החמיר בדבר מצד בישול בי ום טוב, וכן בשו"ת הלק"ט החמיר בזה מצד אחר, מכל מקום כאן בארץ ישראל יש להקל יותר בדבר. וכמו שפסק הגרש"י אורבך בשו"ת מנחת שלמה תנינא סוף סימן יז). ונכון שיעשו כן בכלים מיוחדים שמבשלים בהם קטניות, שהרי הם זהירים שלא להשתמש בכלי של פסח לבישול קטניות.

שאלה: מהו חשש "מצה שרוייה", והאם עלינו להחמיר בענין זה או לא?

תשובה: ידוע הדבר, כי חמץ פירושו, גרגר קמח שנגע במים, ושהה כך איזה זמן עד שהחמיץ. ומעתה עלינו לשאול, כיצד אנו מתירים להרטיב את המצות שבביתנו עם מים, והלא יש לחוש שהקמח שבמצות יחמיץ. התשובה לכך, כי כל קמח שנאפה כבר, לא שייך בו יותר חשש חימוץ, כי כבר אבד מן הקמח הכח שהיה בו להחמיץ.

ואולם, כמה מרבוינו האחרונים, סבורים שאסור לשרות מצה שנאפתה כבר בתוך מים, משום שיש לחוש שמא נשאר גרגר קמח שלא נאפה כראוי, וקמח שבא במגע עם מים מחמיץ. וזהו חשש "שרויה" הנזכר בשאלתנו, כי יש מאחינו האשכנזים שנהגו להחמיר בענין זה, שלא להרטיב מצה אפויה במים. ומנהג זה נפוץ במיוחד בקרב קהלות החסידים, שכן דעת הגאון רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא, ועוד. (ועיין משנה ברורה סימן תנח סק"ד).

אך דעת רוב הפוסקים שאין לחוש לענין זה כלל, ומתירים לאכול מצה שרוייה בפסח אף לכתחילה, וכן אנו נוקטים להלכה בלי שום פקפוק וחשש.

ולפיכך נראה שמותר גם לערב בפסח "קמח מצה" (דהיינו קמח שעושים ממצות טחונות) עם מים ולעשות ממנו סופגניות ועוגות, שהרי קמח אפוי שוב אינו מחמיץ.

אולם אחד מגאוני ספרד, רבינו חיים בנבנישתי, כתב בספרו "כנסת הגדולה", שיש לאסור לעשות בפסח עוגות מקמח מצה, משום "מראית עין" שאנשים יראו עוגות כאלו, ויחשבו שהם עשויות מקמח רגיל, ויחשבו שמותר לעשות בפסח עוגות מקמח רגיל.

אך רבינו "הפרי חדש" (הגאון רבי חזקיה די סילווא תי"ט – תני"ח) כתב להקל בזה. וכן כתב הגאון רבי יצחק טייב זצ"ל (מגדולי חכמי תוניס) בספרו "ערך השלחן" (סימן תס"א סק"ג) לחלוק על "הכנסת הגדולה", משום שלא מצאנו שחכמי הגמרא חששו חשש כזה, שיבואו לטעות כל כך באופן כזה, ואנחנו אין לנו לגזור גזירות מדעתנו, וכן כתבו עוד הרבה פוסקים.

לסיכום: למנהג הספרדים רוב בני אשכנז, מותר לאכול בפסח מצה אפוייה ששורים אותה במים. וכמו כן מותרים לעשות בפסח כל מין מאפה שירצו לעשותו מקמח העשוי ממצות טחונות. ואין לחוש בזה, לא מצד שריית הקמח במים, ולא מצד מראית העין.

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

" ואבותינו סיפרו לנו "

מצת מצווה

בנצי בן ה-32 ממעלה אדומים רצה לקנות מצות יד שמורות לליל הסדר. אחיו החביב דיניק הציע לו ללכת לכולל חב"ד שנמצא בשכונת מאה שערים, ברחוב בעל התניא. שם, הבטיח, יוכל להשיג מצות מהודרות. שבוע לפני החג, בשעת אחר צהריים, הוא נסע באוטובוס לירושלים. היתה המולת קניות שלפני החג, אנשים עמדו בתור להגעלות כלים, כולם נראו טרודים בהכנות לפסח הממשמש ובא.

כשהתקרב למקום, שמח לראות את הרב משה ובר, אוהב ישראל הנודע, המשוחרח עם שני צעירים חילוניים. ביד ימינו אחז באחד מהם, ובשמאלו בחברו. הצדיק בעל הזקן הכסוף, לא נראה ממהר לשום מקום. הוא חייד, כדרכו, מאוזן לאוזן, והקדיש את כל כולו לאותם צעירים. מראהו הוסיף נופך מיוחד של קדושה בנוף ההומה שלפני החג.

בנצי נזכר בפעמים שבהן זכה להיפגש עם הרב ובר כאשר למד בימיו לב, זמן קצר לאחר שעלה לארץ מברזיל. ביתו של הרב בבתי אונגרין היה פתוח לרווחה. הוא התעניין בכל מי שהגיע אליו, ואהבת ישראל ממש שפעה ממנו. מי שהתקרב אליו ביותר זכה ליסטירת לחי' מלטפת ומלאת חיבה. פעם בנצי ביקש ממנו ברכה.

הצדיק חשב מעט ואמר: "יהי רצון שתזכה להבחין בין עיקר לטפל!". כאשר החל לעבוד בהייטק, חש שהברכה הזו היא בדיוק מה שהוא צריך בחיים.

כעת רצה לדבר מעט עם הרב ובר, אבל מאידך לא רצה להפריע לו בשיחתו. הוא המשיך ללכת לכיוון כולל חב"ד, שהיה במרחק כמה מטרים נוספים. אז יצא מפתח בית-הכנסת חסיד נמרץ, שנראה כאחד שמתמצא בעניינים. בנצי שאל אותו: "סליחה, האם מוכרים פה מצות?". החסיד ענה בביטחון: "מכרו הכל. אין פה יותר מצות."

בנצי הופתע מאוד: איך ייתכן ששבוע לפני החג אזלו כל המצות? אבל הוא לא מצא טעם להקשות על כך בפני החסיד, שענה בהחלטיות כזו. הוא המשיך לשאול: "אז היכן ניתן להשיג מצות שמורות בעבודת יד?"

"לך לחנות של המפיץ", חנותו של ר' גרשון הניך ברחוב מאה שערים, שם תמצא בדיוק מה שאתה מחפשי". בנצי הכיר את החנות לתשמישי קדושה של ר' גרשון, יהודי בעל חסד. הוא חזר דרך השוק ההומה של מאה שערים, לעבר הרחוב הראשי הצר. היה עליו להגיע לשכונה של חסידי תולדות אהרון. הוא פנה ימינה בטעות, והגיע לפינת הרחוב, מול ישיבת ברסלב. כאשר הבין שטעה רצה להסתובב, ואז לפתע ראה עגלת תינוק מידרדרת במדרכה בתאוצה הולכת וגוברת ועומדת לרדת לכביש. באותה שנייה נסע טנדר במהירות, ועמד לפנות ימינה ליד בית-הכנסת. ההתנגשות היתה בלתי נמנעת...

בנצי התעשת והצליח לתפוס את העגלה, שנייה לפני שעמדה לרדת לכביש ולהתנגש ברכב. לאחר שנגרע, התבונן בתוך העגלה וראה תינוק בן כמה חודשים. הוא הסתכל לעבר החנויות לחפש אחר הוריו, והבחין בבני זוג צעירים עומדים בחנות פינתית ומתבוננים במוצר כלשהו. הם לא שמו לב כלל להידרדרות של עגלת תינוקם. בנצי צעק לעברם: "התינוק שלכם..."

הם הסתובבו לעברו ובהלה, ורצו לעבר העגלה. האם תפסה את תינוקה וחיבקה אותו בהתרגשות עצומה. האב והאם היו בהלם, ולא הצליחו להוציא מילה מפהם. בנצי התבייש מהמעמד, והתחמק מהם בטרם הספיקו להודות לו. לאחר מכן הלך לחנות 'המפיץ' כדי להשיג מצות, כשהוא מנסה לעכל מה שאירע, איך זכה כעת להציל תינוק ממוות בטוח, איך ההשגחה העליונה

ממצה כל אפשרות כדי לשמור על חסרי הישע, בבחינת מצה שמורה...

כאשר הגיע לחנות פגש את ר' גרשון הניך, ושאל: "האם יש לך מצות שמורות?". "לא, אני לא מוכר מצות. לך לכולל חב"ד...". "אבל עכשיו הייתי שם. מישהו אמר לי שנגמרו להם המצות, ושאוכל למצוא אצלך?". "לא ייתכן", אמר ר' גרשון, "נסה אצלם שוב פעם".

בנצי היה מבולבל, אך החליט לבסוף לשמוע לדבריו. הוא חזר לכולל חב"ד. בכניסה פגש חסיד אחר, ושאל אותו: "האם נשארו אצלכם מצות?". "בוודאי", אמר החסיד והורה לבנצי ללכת לעבר הדלת האחורית של הכולל.

בנצי הגיע לפתח, ונדחם: קרטונים של מצות שמורות מילאו את החדר והתנשאו עד התקרה...

השודד שהתהפך

איש עסקים חרדי ביצע עסקה גדולה כשבוע לפני חג הפסח, וקיבל את שכרו במזומן. בצאתו ממקום העבודה שלו היה במזוודתו סך גבוה מאוד של דולרים. לאחר יציאתו מהבנין, מתנפלים עליו 3 גויים, ודורשים לקבל לידיהם את כל הכסף הנמצא עמו. אנשים אלה שידעו מן הסתם על העסקה הגדולה שביצע, עקבו אחריו וביקשו לשדוד את הכסף, תוך שהם מאיימים עליו מפורשות שהם יהרגוהו. היהודי החרדי החליט לנסות לפתח שיחה עם השודדים.

הוא התבונן על פניהם, וראה באחד מהם את דמות המנהיג, ופנה אליו ואמר לו: תראה, אני רואה בך תכונות חיוביות מאוד, הנך נראה לי אדם טוב ונימוסי, ואפילו אינטליגנטי מאוד; בעוד מספר ימים יחול ליל הסדר, ותאמר לי, לשם מה אתה צריך את הכסף שלי?...

האיש נראה מופתע מעצם השאלה, אך לא היסס להשיב, ואמר: אני זקוק לכסף כדי לקנות משקאות וסמים! והיהודי שואל: וכמה כסף זה עולה, הסמים הללו? חמש דולר, השיב מנהיג השודדים. הוציא איש העסקים החרדי סך של 10 דולר, הגישו לשודד, ואמר לו: הנה קח את הסכום הזה, והניחני לנפשי...

למרבה הנס, פעלו הדברים על ליבו של השודד, שלקח את שטר בן 10 הדולרים, והורה גם לשני השודדים האחרים לעזוב את היהודי לנפשו.

למחרת מגיע היהודי לבית הכנסת שלו וליד השער הוא מבחין, לחרדתו הגדולה, במנהיג השודדים ההוא. אולם בתוך שניות התברר לו שהשודד בא לכאן במטרה אחת. הוא מנופף בידו בשטר של 5 דולר, ואומר ליהודי הנה העודף על 10 הדולר שקיבלתי ממך אתמול...

עכשיו תפס היהודי אומץ, ושאל את השודד-הגוי: תסביר לי את התהפכות שאירעו לך; אתמול רצית לשדוד אותי ולקחת את כל כספי, אחר כך הסתפקת ב-10 דולר, ועכשיו אתה עוד מחזיר לי עודף?...

את דברי התשובה של הגוי יש להחדיר היטב אל בכי-לבנו. "אני בן 27", אמר הגוי, "ועד אתמול לא שמעתי אף פעם שאני אדם טוב, לא שמעתי שאני עושה רושם כאחד שיש לו תכונות חיוביות. אתה האדם הראשון בעולם שאמר לי את הדברים הללו, וההרגשה שלי היתה שבאמת התכוונת למה שאתה אומר, ולא אמרת את המחמאות הללו רק כדי להרוויח את כספך. הגישה שלך שבתה את ליבי, עד שהחלטתי שלא מגיע לך שאגזול את כספך. לכן, אתמול הסתפקתי בשטר בסכום נמוך, ולאחר שקניתי מה שהייתי צריך לקנות, ונשאר לי עודף, באתי להשיב לך גם את זה".

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com